

Abstrakt v češtině

Tato bakalářská práce se zabývá analýzou současného nizozemského venkovského románu. Základní položené otázky znějí:

1. Jaké znaky venkovského románu můžeme najít v analyzovaných současných nizozemských venkovských románech?
 - a) Vykazují znaky, které venkovskému románu připisují publikace o dějinách nizozemské literatury a lexikony literárních pojmů?
 - b) Vykazují znaky, které venkovskému románu připisuje nizozemská literární kritička Xandra Schutte?
 - c) Najdeme v těchto románech i jiné znaky než zmíněné v bodě a, b? Je možné konstatovat, že se jedná o novou tradici nizozemského venkovského románu?

V teoretické části je venkovský román zařazen do literárně-historického kontextu, za pomoci odborné literatury je definován a jsou uvedeny jeho tradiční znaky. Následuje stručný přehled vývoje venkovského románu v Nizozemsku a ve Vlámku od jeho počátku až do současnosti.

Korpus se skládá ze dvou nizozemských venkovských románů – *Joe Speedboot* (2005) Tommyho Wieringy (česky *Joe Kluzák*, 2008) a *Boven is het stil* (2006) Gerbranda Bakkeru (český překlad *Nahoře je ticho* je v redakčním plánu nakladatelství Paseka pro rok 2013). Tyto romány jsou v praktické části analyzovány za pomoci strukturalistické analýzy. Cílem analýzy je umístění těchto prozaických děl v rámci žánru. Důraz je kladen především na postavy, prostředí, motivy, použití jazyka a tematiku.

Z výzkumu vyplývá, že obě analyzovaná díla vykazují znaky venkovského románu, které jim připisuje odborná literatura. Se znaky připisovanými Xandrou Schutte vykazují jen velmi málo podobností. Pro tento literární žánr je typické vykreslení postav a svérázného venkovského společenství. Romány dále obsahují četné popisy okolního prostředí a venkovského života. Motivы jsou spjaty s prostředím, do kterého je děj zasazen. Jedná se například o generační konflikty, zánik rodu, propastné vykreslení rozdílu mezi městem a vesnicí. V rámci tematiky je možné hovořit o výrazné změně. Ta již není výlučně spojená s venkovským prostředím, ale pracuje i s aktuální problémy a jevy, například s multikulturalismem, homosexualitou či bulimií. Rovněž v rámci jazyka je patrná výrazná změna. Postavy již dále nemluví dialektem či dialekticky zabarveným jazykem.

Na jedné straně je možné říci, že venkovský román prošel velkým vývojem. Na straně druhé je však v tuto chvíli příliš brzy na to, hovořit o nové tradici současného nizozemského

venkovského románu. Bude jistě zajímavé sledovat, jak se Tommy Wieringa, Gerbrand Bakker a samozřejmě i jiní autoři venkovského románu v rámci svého žánru budou vyvíjet. Jejich vývoj bude jistě zajímavým námětem pro obsáhlejší studie, než je bakalářská práce.